

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre . . . . . 8 K
Fél evre . . . . . 4 „
Negyed evre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felélős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyilttér sora egy korona.

Vizinség van.

Alsólendva, június 14.

Alsólendván viz-inség van. Ezt az egyszer nem abból a tényből állapítjuk meg, hogy az utcákat nem öntözteti a város, nem, ebben a tekintetben sohasem voltunk valami tulságos nagyon elkényeztetve, hanem abból, hogy a mult hetekben eltűnt a városnak majdnem minden kutjából a víz és ma — sajnos — azon a ponton áll Alsólendva, hogy egy pohár kutvizért valóságos öklöharcot kell vívni a lakosságnak.

Mi okozza a nagy vízhiányt? nem tudjuk, de talán senki sem tudja bizonyosan. Annyi tény azonban, hogy a vízhiány okai korántsem egyedül a jelenlegi szárazsággal eredhetnek, mert hisz emlékezünk sokkal nagyobb, sokkal tovább tartó szárazságra, amikor a heteken át uralkodó tikkasztó hőség ellenére is bőven volt az alsólendvai kutaknak vizük.

Olyan hirtelen, olyan átmenet nélkül következett be ez a szokatlan, kellemetlen állapot, hogy egyszerre csak azon vették észre magukat a kuttulajdonos házigazdák, hogy az utolsó vödörig úgy eltűnt kutjukból a víz, mintha egy éjszaka fenéig kimerték volna. Nosza lett nagy ijedelem, megtrökönyödés. Mit csináljunk viz nélkül? Az ivóvizet még csak helyettesíthetjük valahogy — már akinek van hozzá elegendő pénze — borral, sörrel, de főzni, kenyeret

dagasztani már nehezen lehetne viz nélkül. A víz nélkül maradt udvarok népei tehát kénytelenek voltak rászorolni azokra a szerencsésebb szomszédokra, akiknek kutjából nem tűnt el egészen a víz. De ez az állapot is csak addig tartott, míg ebből a kutból is kiszökött a víz, vagy a tulajdonos praktikus óvatosságból elzarta a viznélküli szomszédok ostroma elől.

Csak ilyenkor tudja az ember, mit jelent egy város népére nézve a víz. A városi kutakat — már amelyekben van egy kis víz — például már korán reggel ostrom alá veszik az asszonyok, cselédek. És hallhatunk ilyen párbeszédet:

— Ne tolakodjon azzal a sajttárral, én jöttem előbb!

— Nem igaz, én már félórája várom, hogy hazavihessek egy kis vizet! . . .

Egyik asszony pláne két vödört is hozott, hogy mosáshoz vigyen vizet. Ezt majdnem megtéppázzák. Azt mondják: menjen a patakra mosni, vagy mosson olyankor, mikor nincs ilyen nagy szeme a viznek. Igen sokan éjjel, vagy kora hajnalban úgy „lopják“ haza a vizet mosáshoz, zsurolás-hoz, hogy a szomszédok valahogy észre ne vegyék.

Szent Kleofás, mi lesz itt, ha valami járvány talál kiütni, vagy ha megharsan a tüzoltók vészkiürtjének riadója?! Eltűntünk a forró, száraz nyár a gyakori tüzeseteivel, még odább a kolera réme leskelődik ránk, — és mindezekkel szemben üresek a kut-

jaink, nincs viz. Szomorú állapot, még szomorubb kilátások! . . .

A vízhiány ma már olyan rettenetes méreteket kezd ölteni, hogy tegnap a város rendkívüli közgyűlésen volt kénytelen foglalkozni vele. Nem ismerjük még a határozatot, de mit is hozhat a határozat? Új kutak kellene, még pedig minél több, mert más meg nem szünteti a vízhiányt!

A háztulajdonosok, meg mindenki a várostól várja a segédelmet. Elég rosszul teszik. A város vagy 10 kutat tart fenn a maga költségén, tőle nem lehet kívánni, hogy új kutakat furasson. Hanem aki házat épített, vagy akinek háza van, az ne sajnálja azt a pár száz koronát, amibe egy kut furása kerül. Egy kut áldás a házban, s ezt különösen akkor érzi az ember, mikor ilyen nagy víz-inségben, mint a mostani, verekedni kell egy pohár vizért.

Ne várjunk mindent a várostól, mert akkor hoppon maradunk. Lám, az utcák felöntözését is hiába sürgettük esztendőkön át. Csak magunk segíthetünk magunkon. Akármelyik órában rászállhat a városnak valamelyik részére a nyár gyakori vendége, a vörös kakas, vagy fészket üthet sorainkban valamely emberpusztító ragály: mit csinálunk viz nélkül? Mondjuk: nagyon-nagyon megjárjuk, ha mindig, mindenben másokra várunk. Ha megég is az újjunk, magunknak kell a gesztenyét kikaparni a parázsból; ha pénzünkbe is kerül, nekünk kell a vizinséget megszüntetni, bármilyen módon.

Dal-töredék.

Nem tudom, hogy mi van énvelem,
Nem találok sehol a helyem,
Nem megy mostan sehogy sem az írás,
Tudja isten, csak elfog a sirás.

Megrohanja valami a lelkem,
Névtelen bú, vagy mi emészt engem,
Hiába van körülöttem sok virág,
Nekem szürke, szomorú a világ

Az én örömtelen, bús lelkemben
Lombhullajtó, szomorú nagy ősz van,
Eszembe jut, mily keveset éltem
A jó meleg, virágnitő nyárban...

LORÁNDYÉ IILONKA

Az ezredés.

(Egy darab mozaik a porosz-francia háborúból.)

Sápadtan és véresen kél föl a hold. Olyan a színe, mint piros fényen a halottak arca. A haiottak arca, akik ott hevernek a sáros, nedves fővényen össze-vissza, meredt szemekkel és összeszorított öklökkel.

Csönd van, rettenetes csend. Az agyongyótt, megkínzott levegő összetörve, alétlan bágyadt le az ősi tájra, ahol néhány órával ezelőtt vigyorogva aratott a csontember, a hadak réme: a kérélhetetlen, szivtelen halál. Aki nem nézi: porosz vagy francia kerül-e elébe, akinek mindegy, csak fej legyen, büszke, sisakos, fényes fej. Élet, reményt virágzó, duzzadó élet.

Irtóztató ez az alkony. Mintha minden, amerre a szem ellát, egy rettenő nagy koporsó lenne. Nagy, nyitott koporsó, amelyre nincs, aki egy szál virágot dobjon.

Égszínű hollók kiáltoznak a sötétben. Hollók, amik eljöttek a láthatatlanul zuhanó csontember után és rekedt, kacagó káromással kérik a díjukat. Itt-ott megmozdul egy-egy véres kar, mintha inteni akarná a korán jötteket: ne még, ne még. Halkan, széttörözve fáradt nyögések húzódnak a ködön keresztül, nyújtva, kétségbeesetten s remény nélkül, mintegy a föld alól.

Azután megint csönd . . .

Most valami megvillant a ködön át. Mintha a halottak közül feltámadt volna egy. Imbolyogva bukkácsol sárral takart véres roncsok között. Megáll olykor, reszkelve, tétován, mint aki fenévadak közé dobta a szívét és vissza akarná kérni tőlük.

Lehajlik hirtelen. Megint feláll s úgy rémlik, mintha a kardjához akarna kapni, hogy apró csatokra vagdáljon egy-egy fako, vértelen tömeget. Bösz szitok pattan le ajkáról s széttörözve, széthullva, nehéz, páras sőhajban vész el. Azután megint megy, lehajlik, újra felkél, mintha a véres csatater szívének fájó vonaglása lenne az egész ember.

Olyan a hold, mint egy sekélyvízű tó fenekére dobott ezüst tányér. Ahogy fukar fényrel rávilágít a holtak között imbolygó alakra, megborrad a sápadt arcól, mely fehérebben mered a homályban, mint a sirkövelyre csapódott hó karácsony éjszakáján. Megvillant olykor a reszkető fényben valami ezüst, vagy arany csík az ember

galléján. Valami tiszt, és mintha francia lenne. Talán ezredes, de nem látni tisztán. Csak a szeme csillog, mint azé, aki már nem tud sirni.

Amerre elhalad, ijedten, bosszusan rebbennek fel a hollók. Ugy lebegnek a feje fölött, mint vijjogó, sötét, véres átok. Mi az? Valami rekedt, hörgő kiáltás szakadt fel a szívből és leveti magát, odaveti a hideg halottak közé. Durván félretaszít egy letépett véres emberkart, erőlködik, nyög, sóhajt, hogy felemeljen egy törött ágyukeréket, mely úgy borít be egy szöke, néma, hideg tisztet, mint valami régi-régi sirbolt a mámorok tovatűnt óráit. Végre sikerült a munka. Egy mozdulatlan alak fekszik a fűben, arccal a földre borulva, mintha végső sóhaját, utolsó üzenetét a földre csókolta volna. A tiszt bajlódik vele, emelgeti, vigyázva, gyöngéden, hogy megfordíthassa. A halott arca csupa sár és vér. Remegő kézzel egy fehér kendőt vesz elő, megátzatja a nedves, ködös, vértől csapzott fűben, törölgetni kezdi vele az egykedvű, közönyös halott homlokát, arcát és beszél hozzá, biztatva, lágyan, de inkább önönmagához szólva. A ködön át valami lámpás fénye csillan. Alakok mozognak a fától mögött. Lassan kiválik a homályból egy porosz tiszt hatalmas alakja. Utána néhány ember. Egyik-né pislafényű lámpás. Szóltanok és fázósak mind. Keresnek valakit, úgy látszik. Vagy csak akarnak keresni.

Az őrjárat lassan, komoran közeledik. Egyszerre a porosz megáll, mintha hideg érzések borzongatnák minden tagját. Kezét szemérez emeli s merően néz előre. Majd pisztolyához nyúl s határozott léptekkel megindul. A többi

Alsólendva közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Városunk képviselő-testülete f. hó 7-én d. u. közgyűlést tartott, mely iránt a képviselők — a kánikulai meleg dacára — igen szép deklodést tanusítottak. A közgyűlés lefolyásáról az alábbi részletes tudósításunk számol be:

A hordójelző hivatal deficitje.

Toma János városbíró a határozatképesség megállapítása után üdvözölte a képviselőtestületi tagokat és a gyűlést megnyitotta. Grassanovits Ottó főjegyző, előadó felolvasta Zalavármegye alispánjának az alsólendvai hordójelző hivatal fenntartásához való hozzájárulás összegének felmérése tárgyában küldött leiratát. Alsólendva nagyközség ugyanis a helybeli hordójelző hivatal fenntartásához évi 300 koronával járul; minthogy azonban a hivatal állandóan deficitelt dolgozik, az alispáni leirat azt kívánja, hogy a város emelje fel a hozzájárulási összeget, mert különben megszüntetik a lendvai hordójelző hivatalt.

A közgyűlés — nagyon helyesen — arra az álláspontra helyezkedett, hogy az, hogy Alsólendva el ne veszítse a hordójelző hivatalt, nem csak Alsólendvának, hanem a kerület összes községeinek érdeke, ennél fogva vonassanak be a fenntartási költségek viselésébe az összes községek, vagy ha ez nem lesz lehetséges, egy a tulajdonást megyei pótdából fedezzék.

A fogyasztási adókezelői állás.

Az alsólendvai fogyasztási adókezelői állás — mint tudvalevő dolog — Ehrenreich János lemondásával megüresedett s azóta a fogyasztási adókezelői teendőket ideiglenesen Jandrasovitch Ferenc városi pénztáros és végrehajtó látja el.

Berethalmi Soma alsólendvai pénzügyőri szemlész kérvényt írt a közgyűléshez, melyben kéri, hogy mivel ő a közeli jövőben nyugalmába vonul, az adókezelői állást vele töltsse be.

A közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy értesíteni fogja Berethalmi, hogy az állás betöltése alkalmával kérvényét figyelembe veszik.

Egy új szabályrendelet.

Előadó főjegyző ezután előterjeszti, hogy az 1909. évi XIX. tc. 10. §-a értelmében a községi tisztviselők és alkalmazottak fizetését betegség esetén 20 hétre biztosítani kell, mert különben ugyane törvények alapján valamennyiük a munkabiztosító pénztárnál biztosítandó. Minthogy azonban a munkabiztosító pénztárnál való biztosítás a városnak sokkal többbe kerülne, mintha

szabályrendeletet alkot arról, hogy a tisztviselők és alkalmazottak fizetése és illetményei betegség esetén 20 héttel kiar, főjegyző javasolja az új szabályrendelet megalkotását.

A közgyűlés erre rövid vita után egyhangulag megalkotja a következő szabályrendeletet:

„Szabályrendelet a községi tisztviselők és alkalmazottak fizetése és illetményeinek betegség esetén való biztosításáról. Alsólendva nagyközség képviselőtestülete egyhangulag elhatározza, hogy a községi tisztviselők és alkalmazottak: bíró, jegyzők, pénztárosok, huszvizsgálók, rendőrök, mezőőrök és vágóhídi szolga fizetése és illetményei betegség esetén, a betegség kezdetétől számítva 20 héten át kifizetendők a községi pénztárból. Ezen szabályrendelet a 15 napi közszemle tétel után jóváhagyás végett Zalamegye törvényhatóságához lesz felterjesztendő és jóváhagyás után azonnal életbe lép.”

Nem lesz állami iskola a hegyen.

Előadó felolvasta Hadrovics Elek alsólendvai körjegyző átiratát, melyben azt indítványozza, hogy a képviselőtestület tegyen lépéseket a hegyben egy állami iskola felállításának érdekében.

A közgyűlésen jelen levő képviselőtestületi tagok, valószínűleg abból a szempontból kiindulva, hogy ha most a hegybe állami iskolát kérnek, ez hátrányára lesz majdan az alsólendvai r. k. elemi iskola államosításának, többek hozzá szólása után egyhangulag elhatározták, hogy a hegyben állami iskola felállítását nem kérelmezik.

Állandó segély a Szépitő-Egyesületnek.

A helybeli Szépitő-Egyesület, azzal a kérésrel fordult a képviselőtestülethez, hogy az egyesület támogatására a költségvetésbe egy állandó összeget segélyképpen vegyen fel.

A közgyűlés a községi pénztárból évi 120 korona állandó segélyt szavazott meg a Szépitő-Egyesületnek.

Egy figyelmet érdemlő átirat.

Előadó főjegyző felolvasta ezután a Szépitő-Egyesületnek egy másik átiratát, melyben nevezett egyesület választmányára arra kéri a várost, hogy a gyalogjárók elfoglalásának, az azokon való szekereseknek, targoncázásnak stb. eltiltása tárgyában teendő intézkedésekről gondoskodjon.

Bíró Lajos városi képviselő indítványára a közgyűlés egyhangulag kimondotta, miszerint megkeresi a vármegye többi járási székhelyeit, hogy ebben a tárgyban alkossanak egy szabályrendelet tervezetet, melyet jóváhagyás végett a megye alispánjához terjesszenek fel.

Végül egy segélyezési ügyet intézett el a közgyűlés.

merev véres kar megállítja őket, lerántva a sárba, a semmibe.

Egyszerre a francia megáll, mintha valami feneketlen szakadék szélére hágoit volna, majd a következő pillanatban üvöltő, síró hangon bug bele a reménytelen sötétségbe:

— Az én fiam!... Az én édes fiam!...

S leveti magát a földre és görcsös zokogással ölel át egy fiatal, szőke halottat, aki olyan szép, olyan szelíd arcú s aki mintha még mosolyogna is. A hatalmas, erős ember zokogása úgy hallatszik a tompa éjszakában, mint nagy távolról a félrevert harangok zúgása. Keltegeti, rázza, csókolja a hideg ajkát, rálehel a homlokára eszeveszett, örült igyekezettel. Majd tomboló kinjában bugva roskad a kedves halottra s fuldokló zokogásban véresre marja mindkét kezét a meggyötört föld hideg göröngyén.

A tiszt csak áll föllette némán. A hűvös kőd mintha a vérebe suhanna, majd a szíven át melegre válna nyomulna fel a szeméig. A sötétben halk kibuggyan a könnye. Elfordítja a fejét, hogy megtörölje köpenye ujjával a szemét. Azután embereire néz. A négy marcona porosz csöndesen, némán, végtelen szomorúsággal arcán, lassan a csákJója után nyul. A tiszt megint elfordul, majd óvatosan leteszi az elvett kardot az ezredes mellé, azután halkán, mintegy sugva odaszól a katonáinak:

— Hátra arc, indulj...

És megindultak gyászos, lassu menetben, némán, lehajtott fővel s meg-megborzongva, amint a ködös távolból gyöttrőn, irtóztatón, tompán hat hozzájuk a hang:

— Az én fiam!... Az én édes fiam!...

BORBÉLY JÓZSEF.

Virághullás — szeméthullás.

Írta: Al-Sólen-Dvay.

A virágos nyár elején tartunk, de azért ha a nyájas olvasó reggel — mikor Alsólendva ébred — az utcán végigmegegy, azt fogja hinni, hogy ősz van, sorvasztó ősz, mikor levél hull a fákról és minden készül a hosszú téli álomra. Miért? Én azt is megmondom (nem szégyenlem magamat), csak egy kis türelmet kérek. — Kérem, ha valaki a fátum arra kényszerít, hogy reggel, mikor Lendván takaritanak, a járdán végigmenjen, része lehet abban, hogy az ablakokból „le-virágozzák” és leporolják (azért, akinek diszítani való kalapja van, az csak jöjjön ide), mert nálunk az a divat, hogy azokat a 2–3 hetes virágokat, melyek az ugyanilyen idős vízben elrothadtak, a járdán járkáló szerencsétlenek fejére, azaz a kalapjára öntözik; sőt ha valakinek szűk karimájú kalapja van, az orrára is kerül egy kis rothadt virág. Én — megjegyzem — már bejártam egy nagy darabot a mi édes hazánkból, de még ezt máshol nem láttam, csak nálunk. Éppen ezért analizáltam a dolgot és szerettem volna az okára rájönni. Gondoltam először: talán a szobaciklus lusta a szemétdombra kivinni, de mikor két-három nagysága is megtette, ez az érv, illetve ok, megbukott. Gondoltam: talán a hatóság nem törődik vele; ezt már elfogadhatónak találtam, mert egyizben olyan ház előtt voltam a virághullásnak tanúja, a hol egyik közigazgatási és közrendészeti fórumunk székel. Ennél az oknál megállapodván, az analízist befejeztem és leszögeztem azt a tényt, hogy nálunk az utca nemsokára a szemétdombig fog magasodni (kivéve, ha nem a főutcát viszonyítjuk az alsó-utcák szemétdombjaihoz, mert ez esetben „lealacsonyulni” a helyes kifejezés). Én nem tudom, hogy önként vagyunk vele, de az én orromat nagyon csiklandozta az a kis virág-illat...

A portörli rongyoknak az utcára, illetve a járó-kelők fejére rázásáról már nem is beszéltek. Az már nálunk — hogy úgy mondjam — vorschrift, hogy az utcára és az utcán kell rázni a rongyot és a port. Mintha nem volna ott ugyis elég por!... És mily kitarással rázzák némelyek! Ha a város is oly kitarással öntöznék az utcákat, akkor — istók kibic! — még egyszer annyi portörli lehetne az utcára rázni. De a város is csak rázni szeret; igen: t. i. a nyakáról mindent lerázni.

De ez még mind semmi. A multkor csináltam e helyen (itt ám az újságban!) egy jellem-böngészeti kirándulást, melyben arra lyukadtam ki, hogy valakinek utoljára is kell vigyázni a köz-és magánvagyona — éjjel. Vigyáznak is! Majd mindjárt megmondom, hogy — mire. Arra, hogy az öreg templom vén órája mikor kongatja az éjfélt és mikor van a kávéházakban és vendéglőkben záróra. Avagy talán másra is vigyáznak? Igen, vigyáznak. Még pedig arra, hogy ha valamelyik kapualjban elaluszunk, a fejüket ne üssék meg nagyon a kapufában. Tudják ugye, hogy kirof, vagyis inkább kirofól (mert többben vannak) beszéltek? Nem? Sajnálom! Annyit azonban elárulhatok, hogy a hercegi uradalom tulajdonát képező kerítést, melyet most csináltak (még a kátrány meg sem száradt rajta), ott, ahol Waltersdorfer polgártársunk lakik, — mondom: ezt a kerítést már kitérdelték. Ki térdelte ki? Marha? Nem: ember! Ember? Nem: marha!

Kirándulásokhoz ≡

ajánl legelősebb árban

aluminium zsebivó pohár
és papírszalvétát

Balkányi Ernő papírkerek. Alsólendva.

utána mind. Ahogy a francia elé ér, az még mindig ott térdel, meghajolva mint egy korhadt, villámsújtotta, temetői fa. A lámpás sárge fénye imbolyg, gyér sugarakat szór a földre s a porosz érces hangon, nemével a titkos örömmel töri meg a végtelen koporsó csöndjét:

— Ezredes ur! Ön foglyom...

A francia nem hall, nem áll. A libegő lámpafény rávetődik halotjára s keserű, gyöttrő, síró panasszal szól, önmagának inkább, tétova, méla fájdalommal:

— Nem. Nem az én fiam...

— Ezredes ur, ön foglyom, kérem a kardját, — szólal meg a porosz.

A francia villámgyorsan eszmél. Fölugrik, szemeit tévóvan hordozza körül. Alomszerű és mégis oly kegyetlen minden, úgy érz. Hirtelen a kardjához kap, de a következő másodpercben nyolc vaskar szorítja le s a porosz pisztolyát rászégezve áll.

A francia szívét kétségbeesett, maró düh szállja meg. Egy hatalmas rántással ki akarja tépni magát, de hiába. Majd a földönfekvő ismeretlen halottra téved a szeme, szembe látja a pisztolyos nyugodt fenyegetését, karjain érzi a nyolc vaskar erejét s lelke néhány másodperc alatt elhűl, megáll, lehiggad, elérlelenedik s hidegen, fásultán oldja le derekáról a kardját.

Aztán megindul a menet lassan, botorkálva, középen a francia, elől a tiszt, hátul a négy porosz.

A hideg őszi kőd szítálya csap arcukba. Félve járnak a síkon, amely olyan, mint egy retentő nagy ekével felszántott temető. Félve járnak a síkon, mintha attól tartanának, hogy egy-egy

Egy tanítóról.

(Lenti-i kézből kaptuk ezt a cikket, amely arról szól, hogy egy öreg tanítót, aki már 36 esztendő óta tanít, el akarunk mozditani a helyéből, mert van benne egy kis önrész és agg korában nem akar harangozni. Szomorú, az ország kulturális viszonyaira jellemző eset ez is, ami egyedül csak nálunk eshetik meg. — A szerk.)

Lentiben él és tanít 36 esztendő óta Berényi Miklós kántortanító. Hosszu 36 év óta szívja az iskola romlott, poros, egészségtelen levegőjét.

A néptől, amelyet Berényi nevelt a hazának, csak annyit hallani, hogy jól tanít s jó ember; a nép szereti, örömmel megy a templomba, hogy Berényi jó hangját élvezhesse. Szóval: a nép nagyon meg van vele elégedve: tiszteli és szereti.

És Berényi Miklós mégis sir! Ugy mondják, hogy mennie kell neki. Ki lehet az a szívtelen ember, aki miatt az öreg, nagy családú Berényinek mennie kell?

Azzal érvelnek, hogy Berényi nem teljesíti a kötelességét. Micsoda beszéd ez? Ki az, aki ilyet állít s aki ilyen vénasszonypletykának felül? Hogy egy tanító, egy nagy családú ember, aki 36 év óta működik becsülettel — igenis: *becsülettel!* — a pályáján s aki tudja, mivel tartozik (oly fényesen dotált) állásának: nem teljesíti a kötelességét! Ugyan mi lehet az a kötelesség-nem-teljesítés? Talán az, hogy egy teljesen művelten, elismerő vállvevőre áhító szolga azt hazudta, hogy Berényi kijelentette, miszerint nem fog többé — harangozni. Hát ezért, ilyesmért, minden alapos ok nélkül ki lehet rugni valakit az állásából, aki 36 éven át szolgált becsülettel? De talán egy nem elég mélyen megemelt kalap, vagy egy nem elég alázatos bók a dolog kulcsai? Alighanem...

Semmi közöm Berényi Miklóshoz. Semmi. Az ügyéhez sincs sok közöm, de annyit mégis van, hogy mint emberbarát, az igazságtalanul megrogdosotthoz visszanézhetek. Berényi Miklós nem szegte meg kötelességét, mert ha tette is az a szóbanforgó kijelentést, hogy nem harangozik, bizonyára meg van erre is az oka. Ezért megfosztani valakit a kenyértől, nem lehet, nem szabad! Nem, mert 36 esztendő mégis csak valami, ha több nem is, de annyi bizonyosan van, hogy 40 lehen belülé.

Berényi tanítványai, akik most családapák és anyák, ökölbe szorult kézzel, izgatottan zugják, hogy nem engedik el Berényi Miklóst. Berényi Miklós látja és hallja ezt, mégis lemondan int; „mennem kell” — mondja és könnyek csurognak le a vésztől öltönyére... Valakinek nagy élvezet lehet nézni Berényi Miklós vergődését! Ki az, aki nem akarja venni a szájából azt a sovány falatot, amit most feléje nyujt az élet? Ki az a szánaokozás nélküli ember, aki a sorstól amugy is sujtott családon még rugni is mer?...

Szegény öreg Berényi Miklós, el kell menned. Majd nyomorúsággal teli asztalodon könyökölve végiggondolhatod: hány apát, édesanyát és gyermeket kísértél el utolsó útjára és hányan zokogtak fel bucsuzatod hangja nyomán. És most neked, — igen, szegény Berényi Miklós, neked — hangzik fel a bucsuzatod és hátad mögött 36 munkában eltöltött esztendő keservein eltűnőve, elötted pedig egy végtelenül nyomorúságos öreg koron, fakadhat szíved könnyekre...

KLESPIZT JÁNOS.

A szőlő zöld hajtásának kezelése

E kérdés nem látszik összefüggésben lenni a metszéssel és válogatással, de ha közelebről vizsgáljuk annak természetét, rájövünk, hogy ugy a fának és rügyeknek, mint a termőhajtások kifejlésztésére lényeges befolyással bír az, hogy mikor csontkitjuk vissza a hajtásvegeket, tehát igenis helyénvaló lesz itt a nyári gondozásról egyet-mást elmondani.

A csonkázásra nézve szabály, hogy azt mindenféle hajtásnál csakis a virágzás után szabad foganatosítani. Termőhajtásoknál azonban, melyeknek főhivatása a fürtképzés, tanácsos mindjárt a fürtfejlődés kezdetén a fanövekedést csökkenteni azzáltal, hogy a hajtásvegeket 3—4 levelel a felső fürt fölött visszacsipjük. Fanevelő hajtásoknál azonban e műveletet lehetőleg augusztusra halasztjuk, hogy a venyige és annak rügyei minél töké-

letebben kifejlődjenek és ez annál kívánatosabb, minél magasabb metszésben részesül a tőke. A csonkázásnak illetően keresztülttele ideális állapot volna, mely azonban rendszeren a kivétel nehézségei miatt elmarad. Részéről a szálvesszős tőkék kivételével nagyobb szőlőben ezt kivihetetlennek tartom, hogy pedig azért, mert ez igen lassu munka és lelkiismeretes, szemes munkást kíván, már pedig éppen azon időtáiban az aratás beálltával a szőlő nagyon árva marad, öreg anyókkal és pápaszemes bácsikkal pedig ezt a munkát végeztetni nem lehet. Ami jóra való ember ilyenkor akad a szőlőben, az kell a permetezéshez és egyéb munkához. A kötözés maga is nagy gondot és dolgot ad s sokszor alig tudunk hozzá elégendő munkást állítani.

Ily körülmények között nem ajánlhatok mást, mint hogy az összes hajtásokat hagyjuk meg addig, míg lehet, t. i. míg a karó engedi. Amint a karónak hegyét a hajtás 15—20 centiméterrel túlnötte, csipjük azt vissza, mert ezáltal a legelő hajtásvegek akadályozzák a járás-kelest, permetezést; árnyékok vetnek és a peronosporának valóságos melegágyaivá lesznek. Nagy szelek a lombos tőkéket össze-vissza döntik s a vege csak az, hogy ezt a nagy lombot mégis csak le kell vágunk, még mielőtt az abban felhalmozódott tápanyagok, akár a venyigék, akár a fürtök fejlődésének hasznára váltak volna.

A visszacsontkázásnak következménye lesz, hogy a tőke sok oldalhajtást fakaszt. A további gondozásnak feladatát ezeket a hajtásokat kezelni.

A hónaljajtások a leveleknek hónaljából nőnek ki és ha vissza nem csipjük, igen nagyra megnőnek, elvonják a terméstől, meg a többi hajtásoktól a táplálékot. Egészen tövestől eltávolítani azonban nem tanácsos a hónaljajtásokat, egyrészt azért, mert jó, ha a tőkének minél több levele van, másrészt pedig azért, mert a hónaljajtást egészen kicsipjük, akkor a levél hónaljából lévő termőrügy fog kifakadni, ezekre a rügyekre pedig szükségünk van azért, hogy jövőre termés adjanak, vagy pedig, hogy ojtáshoz, ültetéshez felhasználhatók legyenek. Ezért a hónaljajtásokat mindig egy-két levélre kurtítjuk vissza. A meghagyott felső levelek hónaljában levő rügy újra ki fog fakadni, ezt a másodfattyut, mikor már három-négy levelet hajtott, ismét egy-két levélre csipjük vissza és ezt így folytatjuk mindaddig, míg a szőlőnek növekedése szeptember végén szűnni nem kezd.

Végezetül tartozom még egy kijelentéssel, hogy tudniillik a természetben soha ne keressük a rajzokon látott szép szabályos tőkéket, mert ezeket vajmi ritkán fogjuk fitalálni. A tőke nem mindig ott fakad ki, ahol mi kívánjuk, meg aztán hajtásokban, rügyekben sok kárt tehet a fagy, szél, ölmös eső, jég, rovarok stb., nem csoda tehát, ha a legtöbb tőkén találhatunk egy és más hiányosságot, éppen azért ezen hiányok pótlása, a tökéletességre való törekvés legyen mindig célunk. Ne lankassza ügyezetünket az, hogy a tökéletességet vajmi ritkán érjük el, mert maga az arra való törekvés is biztosítja a sikert.

Ott voltam...

Fényes esküvődön én is jelen voltam
S jó regg anyám is, talpig szét gyásiban;
Hogy senki ne lásson: halgatagon, búsan
Fétre huzódtunk a templom egy zugában.

A szemedből láttam: boldog voltál nagyon,
Ragyogott az arcod, mosoly ült akjardon,
Széd két kék szemed a Szent Szádre nézett,
Köszöngtetted neki a nagy szerencsédet.

„Szeretem, szeretelm!” mondtad a pap után...
Felzokogott lelkem szivem nagy fájdalom,
Nekem is így mondtad, nem is olyan regen,
Mégis hűtelenül cserben hagyta! engem.

Eldobta! magadtól, mint hervadt virágot,
Mással osztotta meg minden boldogságod,
Forró szerelmeknek megástad a sirját,
Siratham ötem vesztett boldogságát...

Szegény édes anyám szomorokodva nézett,
Hiába, hisz ő is oly nagyon szeretett,
Ragyogó homlokod addig-addig nézte,
Amíg könnyek gyűltek jószág szemébe.

Vigasztalni akart, mert érezte, tudta,
Hogy megkínzott lelkem zokogni akarna,
Szólni akart, de csak remegett az ajka
S töredézet hangok fakadtak csak rajta.

Bánatos könnyei pataként omlottak,
Remegő karjai nyakamra fonódtak,
Ugy csüszött rajtam, mint gyümölcsök csúg az ágon
S együtt sirattuk el vesztett boldogságom...

S. K.

HIREK.

Régi arckép.

Fakult, régi arckép került a kezembe,
Elmult boldog idők jutnak az eszembe.

Vőlegény, menyasszony mosolyog a képen,
Szerelem, boldogság mindkettő szememben.

Elnézem e képet s a könnyem kicsordul,
Kiket rajta látok, hej, mi lett azokból?!

Egyiket... egyiket az isten elvetté,
Két kicsike árva! hagyott itt helyetté.

A másik... a másik a multat siratja,
Könnyeit egy fakult arcképé hullatja...

GRIGÁSSY JÁNOSNÉ.

— **Vaszary Kolos** — **Keszthelyi diszpolgára.** Keszthely város nemrég diszpolgárává választotta Vaszary Kolos nyug. hercegprimást, Keszthely szülöttét. A diszpolgárságról szóló oklevelet ma egy nagyobb küldöttség adja át a hercegprimásnak balatonfüredi villájában.

— **Alsólendva rendkívüli közgyűlése.** Alsólendva nagyközség képviselőtestülete tegnapi, szombaton délután 4 órakor Tóma János városbíró elnöklése mellett rendkívüli közgyűlést tartott. A rendkívüli közgyűlés a városunkban hetek óta uralkodó vízhiány megszüntetésének okait és a közbiztaság fenntartása érdekében követendő hatósági intézkedések megbeszélésével foglalkozott. A gyűlésről — mely lapunk zártkörűen megkönyököl — legközelebbi számunkban részletesen beszámolunk.

— **Kocsiknak nem szabad Alsólendvát közlekedni.** A pozsonyi — varasdi állami ut Alsólendva nagyközségen átvonuló szakaszának közvezési munkálatai folytán eme utból a főszoalagbíró hivatalból az uradalmi erdőmesteri lakásig (Szentjános-utca) terjedő részt legközelebb el fogják zárni a kocsiforgalomtól. Evégből Székely Emil járási főszoalagbíró értesítette a járás összes községeit és a szomszédos járások főszoalagbírait, hogy a szóbanforgó utrészen folyó hó 20-tól 29-ig bezárólag a nem helybeli járóművek nem közlekedhetnek. Arról, hogy a helybeli járóművek közlekedhetnek-e az elzárt uttesten s hogyan közlekednek, nem szól a bírói rendelete.

— **Évzáró vizsgák.** A helybeli r. k. elemi iskolában az évzáró vizsgák a következő napokon lesznek: Folyó hó 21-én délelőtt 8 órakor az I. és II. osztályban, 23-án délelőtt 8 órakor a III., IV., V. és VI. osztályban. A szokásos évvégi háladáó istenítisztelet 23-án reggel fel 8 órakor lesz.

A helybeli izr. elemi iskolában az évzáró vizsgák a következő sorrendben tartatnak: Jun. 24-én délelőtt 9 órakor az I. és II., 25-én délelőtt 8 órakor pedig a III. és IV. osztályok vizsgája.

A helybeli tanonciskola összes osztályaiban az évzáró vizsgák f. hó 16-án délután 5 órakor lesznek.

— **Adomány.** A 8 apró gyermekkel özevgyen hátramaradt özv. Fliszár Jánosné részére Keszler Zsigmond 1 koronát küldött hozzá. Köszönettel rendeltetési helyére juttattuk.

— **Szent Márton erkölyének haszálitása.** A szombathelyi születésű s halála után szentté avatott I. Márton, tóursi (Franciaország) püspök csonjtait, mint tudvalevő, e zyházm egyének hívői hazanozatták Szombathelyre Az erkölyek ma, vasárnap érnek Szombathelyre s ez alkalommal ma nagy ünnepeknek lesznek az egyházmegyé székhelyén. Az ünnepekre az alsólendvai esperesi kerületből is nagybószámu zarándokcsapat indult el tegnapi, szombaton Strausz Flórián alsólendvai esperes-plebánus vezetésével.

— **A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara** 1913. évi június hó 10-én (kedden) délután 4 órakor tartotta rendes közgyűlését Sopronban a kamara gyűléstermében (Lackner Kristóf-utca 3. szám, I. emelet). A 12 pontból álló tárgysorozat érdekes ügyeket ölelt fel.

— **Sarlach Alsólendván.** Városunkban a múlt napokban több sarlachos megbetegedés történt, sőt e veszélyes ragálynak már egy halottja is volt, egy 10 éves kis iskolásleány személyében. A hatóság ismét életbe léptette a hasonló esetekben szokásos óvintézkedéseket, de ezeknek az intézkedéseknek csak úgy lesz meg az eredményük, illetve a gyermekeink egészségét és életét egyaránt veszélyeztető járványt csak úgy kerülhetjük el, ha a szülők maguk is igyekeznek a hatóság intézkedéseit szigorúan betartani.

— **A „Hungaria” személynének mulatsága.** Vasárnap délután kitünően kedvező időjárás mellett folyt le a „Hungaria” ernyőgyár személynének mulatsága, a Blau-féle vendéglő árnyas kertjében. A mulatság kedélyességében s a szép anyagi sikerben nem csodálódhat azok, akik a mulatság elé a legszebb reményekkel néztek, mert a rendezőség fáradságtalan munkáját siker koronázta: úgy anyagi, mint erkölcsi siker tekintetében méltó volt ez a mulatság is az ernyőgyáriak mulatságainak jó híréhez. Volt tombola, világpósta, juxbazar és egyéb mulattató móka, amit a reggelig tartó tánc zárt be. A mulatságon felelőztetni sziveskedtek a következők: Fuss F. Nándor 17 kor. 50 fill. Pollák Emil 10 kor., Pollák József 5 kor., S. E., Dr. Gefferth Elek, dr. Józsa FABIÁN 4—4 kor., dr. Laubhaimer Oszkár, Mayer Jakab (Muraszerdahely), Vermes György, dr. Nábráczky Béla, dr. Wollák Adolf 3—3 kor., Guttentberg-nyomda (Nagykanizsa), Klein Dávid, Sarkadi József 250—250 korona, Fényes Vilmos, Németh Pál, Sziráky István, Sporni Sándor, Wortman Samu 2—2 kor., Fehér Istvánné 1 kor. 20 fillér, Arnstein Benő, Ascherl József, Bichler Sándor, Bodó István, Brünner Béla, Engel Lajos, Fodor Ferenc, Freyer Lipót, Grodek Géza, Halász Manó, Horvát Károly, Lázár Győző, özv. Matuss Lajosné, Mattyasovszky Vincéné, Mayer Ignác, Megla Tamás, Milhofer Henrik, Németh József, N. N., Schmidt Ignác, Stern Henrik, Tégla József, Waltersdorfer József, dr. Wollák János, Wollák Miklós, Zalai József 1—1 kor., Gazdag Györgyne, Toplak János 60—60 fill., Dervarics Gyula, Deutsch Aladár, N. N., Waltersdorfer Henrik 50—50 fillér, Elefand Dávid, Guttman Hermin, Hartmann Edéné, Mihalic István, Török Sándor 40—40 fillér, Császár János, Gombóc Istvánné, Seizer Pál 20—20 fillér. Összesen 110 korona. A szíves felülíratásokat ezután is köszönetet mond a rendezőség.

— **Ovoda-vizsga.** A helybeli községi kisdovoda nyilvános vizsgája július hó 6-án délután 5 órakor lesz a Blau-féle vendéglő kert-helyiségében. Zenedij személyenként 40 fillér.

— **Gyűjtés a hármasmalomi haranglábra.** Mint említettük, Hármasmalom község lakossága a községben egy haranglábat szándékozik felállítani. E célból Alsólendván is gyűjtöttek s a gyűjtés 216 korona 10 fillért jövedelmezett a harangláb költségeire. Mindazoknak, akik ehhez az összeghez szíves adományaikkal hozzájárultak, most lapunk utján mond köszönetet az érdeklő község lakossága.

— **Régi kézben a szelnicai bányatelep.** A Muraszzerdahely közelében levő szelnicai petroleum-bányatelep — mint értesülünk — a napokban ismét a régi tulajdonos, Singer Vilmos tulajdonába ment át. Mint ismeretes, Singer a bányászati jogot két évvel ezelőtt eladta a „London and Budapest Oil Syndicate” címet viselő konzorciumnak, melynek később ő maga is tagja lett. A társulat e két év alatt nagy befektetéseket eszközölt, új gépeket hozatott, telefont csináltatott s több tisztviselő-házat építtetett a telepen. Ugy látszik azonban, hogy a jövedelem még így sem volt arányban a nagy kiadással. A társulat a múlt hetekben vissza eladta a bányát Singernek, aki most a maga költségén vezeti tovább a munkálatokat.

— **Vasuti előmunkálati engedély.** A kereskedelmi miniszter Breuer Vilmos bányászati lakosnak a dunántúli helyiérdekű vasutak Bak állomásától Zalaszentgyörgy, Zalaszentlőrinc, Pusztamagyaró, Bányászati vasútvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Nyilvános nyugtázás.** Egy szegénysorsu tűzkárosultnak, Wehofsics Máttyás nyomdai munkásunk érdekében, kinek f. hó 7-én a lakóháza égett el, Balkányi Ernő lapunk kiadója ismerősei körében gyűjtést indított. A gyűjtőívben a következők voltak szívesek adakozni: Alsólendvai Takarékpénztár 25 kor., Alsólendvai Vidéki Takarékpénztár, Balkányi Ernő 10—10 K. Fuss F. Nándor, dr. Chilkó Sándor, dr. Laubhaimer Oszkár, Marton Kálmán 5—5 kor., dr. Filkor Mártonné, Schwarc Ad. Arnold, Tomka Mihály, Mattyasovszky Vince, Toplak János, dr. Brünner József, dr. Strasser Armin, dr. Nábráczky Béla, Perkö Vendel, dr. Wollák Adolf, Kiss Dénes, dr. Józsa FABIÁNné, Schmidt Ignác, Schaffhauser Endre 2—2 kor., Milhofer Henrik, Brünner Béla, Gombosy és Wendl cég, Freyer Lipót, Arnstein Benő, id. Schwarc Samu, Wortman Samu, Mayer Ödön, Schwarc Károly, Zserdin Iván, özv. Matuss Lajosné, Waltersdorfer Henrik, dr. Preiss Mór, dr. Politzer Izidor, Gáncol István, Oriás János ellenőr, Oszeszly M. Victor, Drimók Vilmos, Erményi János, V. F. Lendvavásárhely 1—1 kor., Eker Pálné, Weisz Lipót 60—60 fill., Blau és Bartos cég, Göncz Gábor, Weisz Samu 50—50 fillér, Halász Manó 40 fillér, dr. Lendvai Győző, N. N. 30—30 fillér, K. Józsefné, N. N. 20—20 fillér. A kegyes adományokért e hon month közszónetet Wehofsics Máttyás.

— **Öntözik az utcákat.** Nem nálunk, hanem Csurgón. Amint csurgói lapjainkból olvassuk, a képviselőtestület legutóbbi közgyűlésén az utcák öntözési céljaira évi 600 koronát szavazott meg. És Alsólendva? . . .

— **Színészet Stridóváron.** A közeli Stridóváron színészek működnek néhány nap óta s a Kalchbrenner-féle vendéglőben esténként szép számu közönség előtt játszanak. A 16 tagból álló társulat élén Koosné Minka igazgatónő áll. A társulat, mely nagyon meg van elégedve a partfogással, 14-16 napot szándékozik tölteni a kies Stridóváron. Mint egy nekünk megküldött szinlapból olvassuk, csütörtökön este a „Leányvásár” c. operettet játszották a stridóvári „színházban.”

— **Baleset.** Weisz Zsigmondné, helybeli szabó neje, Deutsch Jakabné, Melczér Lajos és Hary Ádám társaságában hétfőn hajnalban egy áruval megrakott kocsin igyekezett a szentgyörgyvölgyi vásárra. Szentgyörgyvölgy közelében az egyik kerék eltört, a kocsi felborult s a kocsin ülők egy mély árokba zuhantak, úgy, hogy a nagymennyiségű nehéz pertéka és a kocsi rájuk esett. A szerencsétlenül jártak csak nagy fáradsággal, véresen, kisebb-nagyobb zúzódásokkal tudták az arra menő vásárosok a nehéz teher alul kihúzni. Weiszné és Melczér jelentékenyebb rándulásokat és zúzódásokat szenvedtek, míg Deutschné és Hary csak könnyebben sérültek meg.

— **Jutalom a keshelyi postarablók kézrekerítőinek.** A pécsi posta- és táviradigazgatóság a következő hirdetést tette közzé: „A keshelyi pályaudvaron f. évi február hó 1-én postakezelés közben elveszett egy pénzes-zsák, mely különböző levelekben összesen 14,000 kor. készpénzt, 57 darab ajánlott s számos egyszerű levelet és egyéb postanyagot tartalmazott. Az elveszett pénz, avagy a tettes nyomra vezetője részére a kereskedelemügyi Miniszter úr Öngyméltósága 1000 korona jutalmat tűzött ki.”

— **A forró mészebe esett.** Borzalmas szerencsétlenség áldozata lett ifj. Nyul Antal nemesbúki földműves 3 éves Jenő nevű gyermeke, folyó hó 4-én. Nagyatyjának, Pál György nemesbúki lakosnak udvarán játék közben beleesett a még hő állapotban levő, forró mészet tartalmazó gödörbe és teljesen összeégett. Iszonyu kínok között halt meg másnap délután.

— **A nők választójogi világszövetsége** f. hó 15—20-ig Budapesten a fővárosi Vigadóban kongresszust tart, mely után 21-én a Balatonra, 22—24-ig az Aldunára, végül a Tátrába rendeznek kirándulást.

— **Vízbefut vendéglős.** Krausz Ignác bejci vendéglős a Herpenyő patakban akarta a lovait megusztatni. Bár figyelmeztették, hogy a vízben nem lehet most hajtani, mert nagyon meg van áradva, Krausz mégis behajtotta két lovat. A két ló nem bírta az árral és az elkapta őket. Krausz látva, hogy élete is veszélyben forog, a vízbe vetette magát és a part felé igyekezett. Az árral azonban nem bírta megbirkózni és csakhamar elmerült. A parton álló molnár utána vetette magát, mire azonban kihúzza, már Krauszban nem volt élet.

— **Borzalmas öngyilkosság.** Borzalmas öngyilkosság történt a napokban a stridóvári körjegyzőséghez tartozó globukai hegyen. Stampár Fülöp pressikai jómódú gazdálkodó május 31-én valami fölött összezdült a feleségével. Stampár a perpatvar hevében csunyan összezdta az asszonyt, aki sirva kiáltotta az ura felé: — Ilyen ember felkastázást érdemel!

Stampár azzal felelt, hogy ezt a kijelentését még meg fogja bánni az asszony, azután eltávozott hazulról. Stampár egyenesen átjött Magyarországra s itt a stridóvári körjegyzőséghez tartozó globukai hegyen az erdőben egy fára felakasztotta magát. Bekövetkezett halála után a vékony kötel, amelyen függött, elszakadt és a holttest a földre esett. Nyolc napig fektett a hulla az erdei ávarban s közben az erdei vadak, madarak és a környékbeli kutyák egészen szíjlezztek. Folyó hó 7-én gombát kereső gyermekek találták meg a borzasztó állapotban levő holttestet, a fiuk elszaladtak a stridóvári csendőrsőre és ott elmondták a látottakat. Stampárt a személyazonosság megállapítása után a legközelebbi faluban temették el. Két gyermeket hagyott hátra.

— **Ösztöndíjpályázat iparosok özvegyei és árvái részére.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr pályázatot hirdet a Goldberger Erzsébet féle alapítvány folyó évi kamatából alakított 7 egyenként 300—300 és egy 250 K-ás segélydjira. E segélydjikra pályázhatnak szakmájukban kivált, józan életű, de fiatalon elhunyt képesítéshez kötött ipart űzőtt magyar honos iparosmesterek szegénysorsu özvegyei vagy szegénysorsu, de 18 évet még be nem töltött (fiu esetleg leány) árvái. A folyamodványok a kereskedelmi miniszter urhoz címzetten legkésőbb folyó évi június hó 13-ig a soproni kerületi kereskedelmi és iparkamrához nyújtandók be. A részletes pályázati feltételek az alsólendvai ipartestületnél megtekinthetők.

— **Elmúik a balatoni komp.** A nagy-szerű Balaton partjait az utolsó években csodásan átalakította a fürdőskultura. Sok helyütt eltűnt a parlag mezőség és ott, ahol ezelőtt az ökröcsordák legelésztek, csinos villák nőttek ki a földből és árnyékot vető fákat gondoz a szerető emberi kéz. De Tihany és Szántó közt még mindig ott csuszik lassan és kinosan előre a balatoni komp, mely olyan elmaradottnak és réginek látszik, mintha egyidős lenne a meszebeli balatoni kecskekörmökkel. . . Most végre eltűnik a Balatonnak ez az egyik szegénye. A tihanyi apátsgálya mely a komp közlekedését ezeitig fenntartotta, valamint a két érdeklő vármegye, Zala és Somogy törvényhatóságai között egyezség jött létre, melynek értelmében Somogy vármegye közönsége veszi kezébe az átkeles ügyét. A törvényhatósági bizottság legutóbb tartott ülésében felhívta az alispánt, hogy költségvetést és terveket készíttessen a modern közlekedési eszközök beállíthatása érdekében. Az a terv, hogy a két szemközti parton mólokot építenek és ezek között állandóan kisebb és nagyobb motoros hajókat járatnak, teherszállításra pedig vaskompokat építenek.

— **A csizmagéza halottja.** Jóna Sándor 76 éves helyesi gazda tehemen fogatával kiment a mezőre. Mielőtt munkába fogott, a mezőn le akarta vetni a csizmáját és a kerék kiülbbe akasztotta a lábát. E közben a tehének megvadtak és a gazda a kiüllök közé szorult lábával, a mely eltört. Rémes fájdalom között szállították be a kórházba, a hol másnap meghalt.

— **A padlásról a pincébe esett és meghalt.** Harangozó József tízeves nagykanizsai fiu egy szerű padlásán szénát rakott. A kis fiu leesett a padlásról és egyenesen a pincébe zuhant. A pincében levő présen halálra zúzdott a szerencsétlen gyermek.

— **Öngyilkos kereskedelmista.** Zala-szentivánon tegnapelőtt megrendítő öngyilkosság történt, mely egy tekintélyes nagykanizsai családot döntött gyászba. Gógel Jenő 21 éves ifjú, Gógel Lajos nagykanizsai biztosító-intézeti felügyelő fia az öngyilkos, aki a zalagerzegi kereskedelmi iskola felső osztályának volt a magántanulója. A fiatal ember, akit márciusban besoroztak katonának, most készült az érettségire s attól félt, hogy ha nem tud jól vizsgálni, elveszíti az önkéntesi jogát. Gógel Jenő tegnapelőtt este azzal utazott el Nagykanizsáról, hogy Zalagerzegre utazik vizsgálni. Zala-szentivánon azonban kiszállt a vonatból és a váróteremben Browningjával kétszer mellbe lölte magát. Az egyik golyó a tüdejét járta át.

— **Tüzeset.** Göntérháza községben f. hó 9-én délután az özv. Gál Ferencné udvarában levő szalmakazal eddig ismeretlen okból kigyuladt. Onnan a tűz átcsapott a szomszédban lakó Dances Ferenc portáján álló szalmakazalra, majd pedig Gál Péter udvarában álló szalmakazalra. A kár mintegy 600 korona.

— **Megunta a gyöngyöletet.** Ujváry Pados József a nagykanizsai 48-ik közös gya-egredben ette a császár kenyereit. Ujváry nemrég beteg lett s felebbvalói Sopronba küldték szupervizitit. Sopronban megvizsgálták s aztán hazabocsátották anélkül, hogy a vizsgálat eredményét tudták volna. Ujváry azt hitte, hogy szimulánsnak tartják s ez annyira elkésértette, hogy a napokban szolgálati fegyverrel agyonölte magát.

— **Az Erzsébet-emlékmű pályázatáról** közül hat igen érdekes képet a Váradi Antal és Falk Zsigmond dr. szerkesztette s immár harmincegyedik évfolyamát járó ORSZAG-VILÁG legújabb száma. A Kálvín-téri reformatus templom környékének rendezésére kiírt pályázat eredményét nyolc képen ösmerteti. A szolnoki Művészeti Egyesület jubilaris tárlatáról is van benne négy igen jó kép. A mult heti berlini fejedelmi nászról három illusztrációt, az Urmajja triesisz ünnepeléséről négyet, Skutari bombázásáról pedig kettőt hoz a lap. Egyébb érdekes képek: Szokevény francia katonák, Utások felszerelése uszótalpakkal, A szabadtalpi Petőfi-emlék, A Martinovics-serleg stb. Az arcképek közül kiemeljük a nyugatomba vonuló Szacsyay Imrét, s a most kongresszusozó sebészek elseit: Dollinger, Récey, Herczel és Alapy professzorokét, valamint Perczel Sáriét, a Királyszínház férjhezmenésében levő művésznőjét. A lap irodalmi részébe regenyeket, elbeszéléseket, kritikai cikkeket avagy verseket írtak: Bende J., Falk Zsigmond dr., Fligi József, Hajós Béla, Lantos J., Moly Tamás, Tolnác Miklós, Váradi Antal.

Tartalmas, kitünően szerkesztett rovatok ezen felül: Színház, Művészet, Irodalom, Hírek, Zene, Sport stb. stb. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V. ker. Hold-utca 7), ahová az előfizetési pénz is beküldendő. A lap ára félve 8 korona.

— **Egy kisgyermek szerencsétlensége.** Özv. Balázy Istvánné pacsai asszony kis fiával és kis leányával kocsin ment haza a hegyről. A kocsin volt egy bádög-fürdőökád, abba tette a két gyermeket, hogy a kocsirol le ne essenek. Egy fordulónál a kád megcsuszott, leest a földre s a kis leány fejfel lefelé olyan szerencsétlenül bukott rá a kád szélére, hogy az éles pléh ketté szelte a fejét. Azonnal meghalt. A gondatlan anya ellen megindították az eljárást.

Szerkesztői üzenetek.

M. M., helyben. Sorait csak mint hirdetést közölhetjük, melyért a rendes tarifá (egyszeri megjelenés 3 kor.) jár. Ha ilyen alakban kívánja a közzétételt, úgy sziveskedjék a kiadóhivatallal érintkezésbe lépni.

S. K. A kért igazolót írást feladjuk.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik forrón szeretett nőm, illetve édesanyánk elhunya és temetése alkalmával nagy fájdalomukat bármi módon enyhíteni igyekeztek, ez uton monduk hálás köszönetet.

Alsólendva, 1913. június 8.

A gyászoló Reichenfeld-család.

Keresek IRODÁMBA bármikori belépésre egy fiatal, kezdő

IRNOKOT,

ki hosszabb időre ügyvédi irodába lépni szándékozik. Jelentkezni bármikor lehet.

Dr. NÁBRÁCZKY BÉLA
ügyvéd.

184/1913. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Horváth Márton végrehajtható javára az alsólendvai kir. járásbírósnak 1912. V. 10/6 számú biztositási végrehajtást rendelő végzése alapján 300 kor. tokekövetelés és járulékaik kielégítésére Cserföld községben — a f. hó 14-ére kitűzött határnap hatályon kívül helyezése mellett —

1913. évi június 21-én d. u. 4 órákor

lovak, szekerek, pirostarka tehén, üsző, gazdasági felszerelés és egyéb ingóságok 2160 korona becsértékben bírói árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tettetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletbe igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1913. június 6-án.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

579/1913. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Messer Gyula végrehajtható javára a szombathelyi kir. járásbírósnak 913. Sp. I. 237/3. számú kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírósnak 1913. V. 178/5. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 369 korona követelés és járulékaik kielégítésére Lenti községben

1913. évi június 19-én délelőtt 9 órákor

két szürke herült ló, két sárga féderes kocsi, egy terhes szekér és egyéb ingóságok 920 korona becsértékben bírói árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tettetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. — Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletbe igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. június hó 2.

Havel, kir. bir. végrehajtható.

639/1913. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Dr. Wollák Adolf alsólendvai ügyvéd, csőd-tömegmondnok kérelme folytán vb. Doma István üzletben leltározott s 786 kor. 42 fillérré becsült bolti áruk az alsólendvai kir. járásbírósnak 1913. évi V. 290. sz. végzése alapján a vagyonbukott házánál, Bántornya községben

1913. június hó 23-án d. e. 10 órákor

bírói árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tettetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletbe igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. június hó 13.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

136/1913. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Credith Vorschuss Anstalt Königgrätz végrehajtható javára az alsólendvai kir. járásbírósnak 1913. V. 36/2. számú végzése alapján 300 kor. követelés s járulékaik kielégítésére Kislakos községben

1913. június hó 20-án d. u. 4 órákor

egy pirostarka tehén, két pirostarka ökör és egyéb ingóságok 900 kor. becsértékben bírói árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tettetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletbe igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. június 4.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

Eladó vendéglő.

Egy jóforgalmu vendéglő 20 hold elsörendű szántófölddel, 2 hold újonnan ültetett szőlővel, gyümölcsösselel s kitünő konyhakerttel szabad kézből

eladó.

Cim: Feldmann Ferenc vendéglős
Csente-Férfitalu
(Zalamegye, utolsó posta Alsólendva.)

LAMPIONT és konfettit

nyári mulatságokra

a legolcsóbb árakban tart raktáron:

Balkányi Ernő

könyv- és papirkereskedő Alsólendván.

Szőlősgazdák figyelmébe

ajánlom nagy raktáramat

réz- és fa-permetezőkbek és mindenféle permetező-részekben.

Mindenemü permetezők javítását szakszerűen, olcsón végzem!

Sipos Lajos épületbádogos

ALSÓLENDVA. 15-9

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi- üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szenraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMENYI JÁNOS babsütő és mezéskálósos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGO ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsikovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútortasztalos.

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ODÓN órák és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, goz. asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

MEIZL LAJOS narancs- és cukorka-kereskedő Kanizsai-utca 93. (saját ház).

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és bútortasztalos

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SCHWARCKÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsördendő uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TÜSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávék.

WEISZ ZSIGMOND elsördendő férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvasárhely.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztrárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Zrínyi”-kávéháza Csáktornyan.

FERÉNCZEK MIHÁLY szállodás és vendéglős Varasd-Toplica.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszterdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédcisi hengergőzmalom bérője

GRÜBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ kereskedése Hosszafalu

KEPE MIHÁLY Hosszafalu. Elvállal mindennemű betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement-és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovácsészén-, kocsz- és cement-raktár M u r a s z o m b a t.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszterdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztrárton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

NEMECZ JÁNOS Muraszombat. Nagy választék kerékpár-, varrogép- és gazdasági gépekben. Készén- és fegyverraktár.

PAURICS MÁTÉ elsördendő szobafestő- és mázó Muraszombat. Mintákkal szívesen szolgál.

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PRESZLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék-és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérés Nagypalánán.

REINER JÁNOS vendéglős s Petánci sárványviz központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatin.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya

Rézi néni

szegedi szakácskönyve

legújabb kiadásban megjelent.

Ára 5 korona.

Kapható: Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

Alsólendván, a Fő-uton levő
Balkányi Ernő-féle házban
egy UDVARI

emeleti lakás

a szükséges mellék-
helyiségekkel együtt KIADÓ.

Bővebbet ugyanott.

A lendvai közvilágítás

ügye — sajnos — még maig
sincs megoldva, de azért Ön
pompásan világíthat, ha vesz
egy jól világító villamos

zseblámpát!

Vakító fényt adó zseblámpák
a legtartósabb s legelegánsabb kivitelben!
A legjobbnak elismert „Heliophor” elemek
legolcsóbb árban elárúsítása:

Balkányi Ernőnél A.-lendván.